

Балейко В.В.
студентка 5 курсу
Криворозький ДПУ

МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ

В статье раскрывается сущность, принципы модульной системы обучения и методика применения ее при подготовке квалифицированных рабочих в заведении ступенчатого образования.

The essence, the concepts of the module system and the methods of its administration during the training of the workers in the institution of the degree education are exposed in this article/.

На сучасному етапі соціально-економічного розвитку України відбувається природне оновлення національної освіти, яке спричинене двома факторами: поступовим входженням нашої держави до Європейського культурного простору та змінами професійних умов функціонування навчально-виховних закладів. У цьому контексті істотно зростає суспільне значення інноваційності в усіх сферах соціальної практики і, зокрема, у системі національної освіти. Нині змінюються види навчання: на зміну пояснювально-ілюстративним та репродуктивним прийшли інтенсивні технології. Серед них центральне місце посідає модульна система навчання, офіційно прийнята Конгресом ЮНЕСКО в Токіо (1972). Її визнання забезпечила висока результативність у навчанні учнів. "Модульне навчання вважається результативним ще і тому, що в успішності навчального процесу зацікавлені як педагоги, так і студенти", - зауважує доктор педагогічних наук В.С. Пікельна [3, с.16].

Ураховуючи актуальність даної проблеми, Міжрегіональний центр професійної перепідготовки звільнених у запас військовослужбовців у своїй роботі впроваджує в навчальний процес модульну систему навчання, яка підвищує мобільність змісту навчання, якість підготовки учнів та сприяє оволодінню інтегрованими професіями, а саме:

- токар, слюсар з ремонту автомобілів;
- електрогазозварник, слюсар з ремонту автомобілів, рихтувальник кузовів.

А також:

- кравець, закрійник;

- кухар, кондитер;
- перукар, манікюрниця, візажист.

Модульна система дає змогу оволодіти професією у кілька етапів. На першому етапі учні оволодівають кваліфікаційним рівнем 2-го розряду, який передбачає знання та вміння згідно освітньо-кваліфікаційної характеристики. На наступному етапі учні оволодівають кваліфікаційним рівнем 3-го розряду, далі 4-го розряду і вище, що передбачено Держстандартом професійно-технічної освіти з тієї чи іншої професії. З метою підвищення професійної майстерності майбутніх кваліфікованих робітників згідно вимогам кваліфікаційних характеристик до навчальної програми мають входити навчальні елементи, що передбачають виконання практичного завдання.

Програма, якою учень повинен оволодіти, поділяється на модульні блоки, які є логічно завершеною частиною роботи у межах практичного завдання з чітко визначеним початком і кінцем. Отже, модуль визначається комплексом знань, умінь, навичок.

Модульні блоки складаються з модульних навчальних складових, що розробляються на основі окремих практичних завдань у вигляді коротких тестів з малюнками. Навчальний елемент може використовуватися для самостійної роботи учня, а також для його роботи під керівництвом майстра виробничого навчання.

Цілі кожного навчального елемента поділяються на три складові:

- психомоторну (вияв фізичних можливостей і умінь роботи з інструментом та обладнанням);
- пізнавальну (вияв інтелекту, навичок, рівня розвитку мислення);
- емоційну (вияви, що торкаються сфери почуттів і емоцій).

“Чітко сформовані цілі навчання, - вважає Н. Корсунська, - необхідні як для вчителя, так і для учня. Коли учень знає, чого від нього вимагають, він може досягти значно кращих результатів на будь-якому етапі програми, контролювати свої власні успіхи в одержанні нових навичок та вміти оцінити свої дії” [2, с.26].

У кінці вивчення кожного навчального елемента складаються тести для перевірки засвоєння знань, формування умінь і навичок. Тести навчальних елементів звернені до учня, що значною мірою зменшує психологічний бар'єр, пов'язаний з перевіркою знань. Тести також можуть бути використані для самоперевірки.

Отже, інноваційні методичні засоби створюються у модульній системі для того, щоб визначити, структурувати та гармонізувати освітній зміст паритетних педагогічних взаємостосунків та надати їм розвивального характеру. Також слід звернути увагу на дотримання умов в організації діяльності учнів:

- індивідуальний темп навчання для кожного учня залежно від знань, умінь і можливостей;
- постійний самоконтроль і контроль з боку вчителя;
- урахування рівня раніше набутих знань та вмінь;
- самостійність у вивченні навчального матеріалу;
- застосування активних форм навчання.

Означене вище дає можливість зробити висновок, що впровадження модульної системи навчання в Міжрегіональному центрі сприяє:

- більш глибокому засвоєнню учнями дисциплін з професій, вихованню самостійності;
- розширенню кола знань в галузях конкретного виробництва в різних напрямках;
- підвищенню зацікавленості в учнів до навчального процесу;
- раціональному використанню навчальної бази Центру;
- підвищенню стимулу до отримання вищого рівня знань та кваліфікації;
- адаптації майбутніх робітників до реальних умов життя, що в свою чергу вирішує ряд соціальних проблем.

Список використаних джерел

1. Державний стандарт професійно-технічної освіти. Київ, 2006. – 156с.
2. Корсунська Н. Модульне навчання: принципи організації та фактори ефективності // Професійно-технічна освіта. - 2000. - №1.- С.26-29.
3. Пікельна В.С. Модульне навчання у професійно-технічних навчальних закладах // Професійно-технічна освіта. – 2001.- №1.- С.21-23. – Кривий Ріг: Видавництво ІВІ, 2002. – Випуск 4.- С.4-5.